

(Lirik monoloq)

Yenə yerə, göyə sığır inadım,
Yenə coşub daşır dəlisov qanlar.
Yenə Xankəndində, Xocavəndimdə..
Qoşa at oynadır sarıyla yanlar.

Hələ soyumamış şəhid qanları,
Hələ ayaqdadır şəhid məzarlar.
Sən öz həddini qan diş çanavar,
Yenə qan çanağın başında çatlar...

Səni gətirdilər qoca Qafqaza
Üfunət qoxusun abu-havası.
Gəlişin min bəla, fəsad gətirdi,
Yarandı Qafqazda iblis yuvası.

Qucaq açdı sənə "dındaşlarımız",
Atdı ayaq altda dini, Qurani.
Heyif ki, yadına salmadı onlar
Ulu babaları bədnam Daranı.

Min illər qapımda yallanan yalaq,
Düşməni qapısında quyruq buladın.
Quyruğun qapıda qalanda ancaq
Mənim ayağıma düşüb uladın.

Bu da bir tarixdir, keçib gedəcək..
Yenə diz çökərsən qarşımda mənim.
Yenə yalmanassan təlkü sayağı,
Çünkü ləyaqətin olmayıb sənin.

Bir əlin təsbehli, bir əlin qanlı
Səcdəyə gedirsən: "Allahu-Əkbər".

Sənin hər oyunun, hər fırıldığın
Unutma,daş olub başına düşər.

Vermisən sarıyla yanla başbaşa
Mənə "xox" gəlirsən hər addımbaşı.
Ancaq həqiqəti qanmamısan sən:
Mən TÜRKƏM, başsızın kəsmişəm başın.

Varaqta tarixi bir ayıq başla
Sən gəlib atəşlə, odla oynama.
Tomrək qanında boğmuşam səni
Yalandan kükrəyib coşub qaynama...

Sənə haram olsun o din, o Quran,
Gözünə duracaq qıldığın namaz.
Sən yandan şərəfsiz,yandan da alçaq,
Yandan da həyasız zatsan, utanmaz!!!

Sən hələ bilmirsən kimsən,nəçisən,
Kökündən xəbərsiz xəbis, riyakar.
Səni mən qaldırıb "adam" elədim,
Özündən bixəbər gözü, könlü dar.

Viranı İrana çevirən mənəm.
Sənə mən vermişəm göz işığını.
Xətai, Nadir şah, Qacar, Səttarxan..
İrana qaytardı yaraşığını.

Sən isə İrani etmisən viran,
İndi qalmayıbdı daş üstə daşı.
Gətirib çıxartdın ocaq başına
Özün tək oğrunu, o quldurbaşı.

...Quran başım üstə, Turan önümdə,
İmanım inamla qoşalaşdı.
Mənim birliyimi,dönməzliyimi
Görən dinsizlərin ağı çayıbdı.

Yarıb qaranlığı gur işığıyla
Əfrasiyab dediyin o Alp Ər Tonqa.
Gəlir boran ilə, gurşad, tufanla
Verməyə yenə də haqqı nahaqqa.

Gəlir bayrağını qaldırsın daha
TURAN dediyiniz o məmləkətin.
Bir də tarixlərdə dastana dönmüş
Yenilməz o uca TÜRKÜN qüdrətini.

Tanrı ordusudur Türkün ordusu,
Odur ədalətin, haqqın dayağı.
Odur Gündoğandan Gün batanadək
Haqqın qibləgahı—İslam bayrağı.

Sənə o bayrağı "bayraq" eyleyib,
Satdın imanını murdar yanlara.
Dini, "imanını", "namus", "arını"
Qurban eləmişən ölü canlara.

Sən İslam bətnində bir qara yara,
Saldın İslamı da hörmət, dəyərdən.
İndi üzün yoxdur haqqa baxmağa,
İndi qovulursan, şeytan, hər yerdən.

Bağlandı üzünə dost qapıları,
Düşməni qapsında xoş keçər günün.
Gərmiş eyləsən də iblissayağı,

Bəllidir əmalın, bəllidir yönün.

Nə sağın qalıbdı, nə də ki solun,
Özün öz içində çatlayacaqsan.
Təkce bir yanlardır "köməyin", "qolun"
Çox çəkməz, yanı da anlayacaqsan.

Görərsən nankordur o da sənin tək,
Çünki bir kökdəndir soyun, soydaşın.
Donuzxana etdi İslam məscidin
Sənin öpüşdüyün Vartan qarda

Sənin imanın da,"dinin" də yalan,
Dinin qurğenlərin dinidir bəlkə?...
43 ildir "islam" pərdəsindədi
Sənin tək xaçpərəst, saxta bir ölkə.

İndi dəyişibdi zamanın rengi,
Daha cırılmayan maska qalmayıb.
Sənin tək çörəyi diz üstə olan
Tarixdə elə bir ölkə olmayıb.

...Mənim azadlığım, müstəqilliyim
Sənin də yuxunu qaçırıb çoxdan.
Bil ki, haqqı üçün çarpişan millət
Səni kül eyleyib salacaq taxtdan.

Özün öz abırına kor olmaqdan,sa,
Aslan yatağına çöp uzadırsan.
Min dəfə əhlətə dəysə də başın
Nə abir edirsən, nə usanırsan.

Bir yatmış vulkandır koskoca Turan.
Qalxıb püskürəndə qiyamət olur.
Sən öz həddini bil, həddini aşan!..
Sonrası...

Sonrası...

Müsbət olur...